

PREGUNTES:

1. Pel que fa a les aspiracions col·lectives de 1977, com creus que cal valorar l'evolució de l'arquitectura catalana en els darrers vint anys?

En conjunt, positivament, malgrat que les grans possibilitats dels JJ.OO. no han sigut aprofitades del tot pels arquitectes del país.

Els millors exemples d'aquest període són d'arquitectes foranis que han sabut treure el màxim partit als seus encàrrecs sense escatimar cap esforç.

2. Creus realment que la disciplina arquitectònica a Catalunya té un caràcter propi i diferencial?

No crec que s'hagin de buscar "les diferències de la nostra arquitectura", si hi són, es trobaran contextualitzant l'arquitectura obra per obra.

En general, entre les característiques més importants són: l'equilibri entre la sobrietat i la genialitat, la història i la modernitat, cura pels detalls dintre del conjunt, en un contexte dominat pel clima, la llum i el paisatge mediterrani.

3. En el moment actual, què creus que cal fer per millorar la situació i la realitat de la nostra arquitectura?

Apujar el nivell de l'ensenyament que va de devallada, controlar l'accés a la col·legiació, corregir el desequilibri existent entre el coneixement artístic i el tècnic en favor del primer, fomentar l'especialització amb cursets post-grau, doctorats, etc., facilitar la incorporació dels joves arquitectes als diferents àmbits de la nostra professió amb incentius econòmics, laborals, fiscals, beques etc. facilitant així el relleu generacional. Estar atents a les transformacions que la competitivitat (desaparició de tarifes) pot ocasionar a l'exercici de la professió. Facilitar la participació dels ciutadans en la definició de l'entorn urbà.

Arquitecte Sr. JOSEP MARIA FARGAS i FALP